

Mártirok Oszlopához ragasztott ének.*

Nót Zsolt. CII. Hallgasd meg Uram kérésem.

1. Borzad testem, reszket vérem,
Mert elmémmel fel nem érem, (Mát. 16, 17.)
A nagy Isten csudáját,
E nagy titku munkáját.
Miért fakasztott vérforrást? (Zak. 13. I. Coll. 1. Ján. 1: 7.)
Miért rendelt véráradást? (I. Pét. 1: 2, 19, 20.)
Hogy azon Házat építsen. (Jel. 5, 9.)
És idvességet készítsen.
2. Isten a Noé bárkáját,
Abban kis ekklezsiáját,
Özönvizen tartotta, (I. Pét. 3: 20.)
E vizet oda hagyta, (I. Mós. 9: 11.)
És nagy világ váltására, (I. Ján. 2: 2.)
A bünös megtartására,
Igy lévén Isten kedvében.
Vér állott a viz helyében.
3. Mert az özönviz elmulván.
Nóé a bárkát elhagyván.
Baromvérrel áldozott,
Ezt Isten illatozott:
Igy tett arról bizonyágot,
Hogy a második világot
Szent fia áldozatjával,
Mebékélteti magával.
4. Szent fiát is elküldötte,
Véres testbe öltöztette,
Ki noha bün nélkül volt,
De bünösökért megholt,
Istent engesztelt vérevel, (I. Ján. 2: 2.)
S ugyan e vér édemével,
Szent Lelkét is kitöltötte, (Csel. 2:)
Mint vizet reánk öntötte. (Ésa. 44: 3.)
5. Igy jött el vérrel és vizzel, (I. Ján. 5: 16.)
Lélekkal teljes igével.
Istennek jó illattal. (Efés. 5: 2.)
Kedves vér áldozattal,
Ezzel példát hagyván nekünk,
Hogy nyomdokán járók légyünk. (I. Pét. 2: 21.)
S ha szent vére szállit minket,

---

* Ez ének szerzője nagyérdemű Tisztelendő Szönyi Benjámín uram, a hódmezővásárhelyi reform. ekklezsiának 46 esztendőktől fogva való lelkipásztora, a békési traktusnak mind idővel, mind érdemmel valóságos seniora: ki is ezt jóindulatból hozzám elküldvén, akarta, hogy e könyv végére nyomtattassék.

Vérrel zárjuk be éltünket.

6. Már Keresztelő Jánosnak,
Mint Jézust kiáltó szónak,
E vér előre szóllott,
Mely szót ő meg is hallott,
Mert mind új keresztségével,
Mind mártiromi vérével.
Bárány Jézust dicsőített,
Vérének utat készített.

7. E véres úton mentenek, (Jel. 17: 6.)
Halált önként szenvedtenek,
Bárány Jézus bárányi,
Hív mártir tanítványi,
Nem volt rettegés szivekben:
Mert véres halálok közben,
Látták vérrel nyílt egeket, (Csel. 7: 55.)*
Jézuson vér s seb helyeket.

8. A Pergamumi Antipás,
Kiről Jézus maga nem más (Jel. 2: 13.)
Szóll az Égből; e vérbe
Mártatván ment az égbe;
Apostolok tanítványát,
Jézusnak kedves Istvánját,
A kövek hogy elboríták,
E véres utra indíták.

9. Terjedvén Jézus országa,
Sátánnak is gyilkossága (Ján. 8:)
Mind inkább hatalmazott,
Többről több vért szomjúzott,
Zsidókat és pogányokat,
Ördög atyától valókat, (v. 44.)
Felindított üldözésre,
Keresztyén vér öntözésre.

10. A hol volt hívő tanítvány,
Szélyel járt mint éh oroszlán,
Szent Jakabot elsőbben
Ölte Jeruzsálemben, (Csel. 12.)
Aztán Pétert, Pált Rómában,
Többit ott hol lelt munkában.
Valahol Jézus épített;
Sátán kinzó helyt készített.

---

* A mi itt az első mártir Szent Istvánról mondatik, kétség nélkül meglett az a többieknek is, kikben rendkívül való módokon dolgozta a Krisztus hatalma azt a kimondhatatlan örömet, erős türelmet, győzhetetlen állhatatosságot, melyet a kínos halálokban nyilván valóvá tettek.

11. A két mag közt ellenkezés, (I. Móz. 3.)
Paradicsomi ütközés,
Ekkor lön divatjában;
Mert sátán haragjában
Érezvén, hogy romlik feje,
És hogy már közel ideje, (Jel. 12: 12.)
Szinte négyszáz esztendőben
Füldött a szentek vérében.
12. Oh rettentő hóhérlások!
Óh borzasztó mészárlások!
Gyilkos sátán melyekkel
Bánt e mártir szentekkel,
Pokol minden fegyverével,
Minden gyilkosság nemével,
Kinzott ölt keresztyéneket.
Keresztyén! csudáld ezeket.
13. Megütközsem-é én ezen?
E leölt sok szent vitézen?
Hát Sátán lön erősebb,
Mint Jézus fegyveresebb;
Sátán gyorsabb-é rontásra,
Mint Jézus a megtartásra?
Némulj meg balgatag test, vér,
Itt tanácsod semmit sem ér.
14. Az Isten nagy bölcsessége,
Tudományának mélysége, (Róm. 11: 33.)
Forgott e nagy dologban:
Mert a hív mártirokban
Szent fiát dicsőítette,
Országát erősítette,
Ez volt legnagyobb csudája,
Hogy házát véren fundálja.
15. Isten ki gonoszból hoz jót,
Éjből napali világot, (2. Kór. 4: 6.)
Itt is akként dolgozott,
Halálból éltet hozott. (2. Kór. 4: 11. 12.)
Mert e sok mártir vérére,
Sok nép tért Jézus hitére. (Jel. 14: 12.)
Ha kik ma mártirt öltenek,
Másnap Jézusban hittének. (Euseb. Socr.)
16. A sok kinzás elállása,
Mártirok kész meghalása,
Kinzókban tett bámulást,
Istentől vett ájulást:
Látván, hogy Isten csudája,

S rendkívül való munkája,
Mártirok állandósága,
Ezer kín közt vidámsága. (2 Kór. 1: 5. Csel, 20: 14.)

17. Zsidók, kik Jézust ölének
Majd ötet vallók levének, (Csel. 2: 37.)
Az üldöző pogányok
Lettek hiv tanítványok.
Mind a két félből idővel,
Sok mártir lett folyt vérével.
Holtig megtartván hiteket,
Tőnek sok keresztényeket.
18. Jézus is, ki értünk megholt,
Hiv tanúival jelen volt,
Mennyből nézett reájok,
Sőt titkon szólt hozzájuk. (Solt. 51.)
Erősítette, biztatta,
Magát nékik megmutatta,
Igy lett dicső szenteiben, (2 Thes. 1: 10.)
Csudálatos hiveiben.
19. Ez hív bizonyságok vére,
Fordult nagy erősségére
Jézus tudományának,
Felállott vallásának:
Mert hogy kint, halált szenvedtek,
Jele, hogy meggyőzöttetek,
E vallás igazságáról.
Halálnál erős voltáról.
20. Óh ne légy hát érzéketlen
Mai rest szivű keresztyén, (Luk. 24: 25. 26.)
Figyelmezz e csudára, (Jel. 15: 3.)
Az Úrnak nagy dolgára,
Nézz hitünk fejedelmére, (Sid. 12: 2.)
Nézz mártirok seregére:
Ez emelt oszlopnál meg állj,
Olvass, tanulj, magadba szállj.
21. Mert a sok kinnal ölettek
Nekünk is példáink lettek
Tűrésre, szenvedésre,
A kereszt felvevésre. (Mát. 16.)
A Sátán mint régi gyilkos,
Most is mint oroszlán futkos,
Ha nem őli is testünket,
Nyilakkal lövi lelkünket. (Efés. 6: 16.)

22. Ostromol kísértetekkel,

Hitről kételkedésekkel,
Gonosz gondolatokkal,
Testi kívánságokkal,
Úgy vakít múltó világgal
Mint tartós állandósággal;
Fő jót sokszor félre tétet,
Méz ízű méreggel étet.

23. Menj hát e bajnokkal szemben, (Jak. 5: 7.)

Öltözzvén lelki fegyverbe. (Efés. 6.)
Vedd fel a hit paizsát,
A reménység sisakját, (I. Thess. 5: 8.)
Vigyázz, szüntelen imádkozz,
Harczra hivatál, hadakozz
Az ördög, világ, test ellen,
Ne félj! Jézus is van jelen.

24. E Jézustól hagyott tisztünk,

Melylyel utána mehetünk (Mát. 16: 24.)
Magunk megtagadása
Keresztje hordozása (Sid. 13: 23.)
S hogy áldjuk az átkozókat,
Szeressük rossz akarókat (Mát. 5. 44.)
Bár testnek nagy kín s nehézség,
De ez a jó keresztyénség.

25. Nagy kín az igaz megtérés

Fájdalmas az ujszületés (Gál. 4. 19.)
Mert lesz szivszakgatással (Joel. 2. 13.)
Lélek megfordulással (Csel. 2. 17.)
Ó ember öldöklésével (Rom. 6.)
A test megfeszítésével (Gál 5: 24.)
Oly a bűnbánatba esés,
Mint élő sziv körül metszés. (Rom. 2. 29.)

26. Bennem öldöklésre méltók,

Földi tagok, indulatok: (Kol. 3.)
Bosszú, harag, irigység,
Buja szem, sziv, kevélység,
Fösvénység, mértékletlenség,
Sok világiság testiség;
Mind ezektől a megválás,
Elvágott kéz, szem kivájás. (Mát. 5. 29. 30.)

27. Ez, ez, a mi szoros kapunk (Mát. 7. 14.)

Mennyországra keskeny utunk,
Mely jár sok verejtékkal (Luk. 22. 44.)
Rettegés félelmekkel, (Filip. 2. 12.)
Fájdalommal, fáradsággal (solt. 90. 10.)
Rajtunk erőszakossággal (Mát. 11. 12.)

Hogy hát nyerhess mennyországot
Szenvedj ilyen mártírságot.

28. Mintegy mártíromsággal jár
Másoktól ok nélkül vett kár (I. kor. 6: 7.)
A méltatlan szenvedés,
Csufoltatás, megvetetés,
A jóért gonosz fizetés,
Óh mely keserves szenvedés.
Bizony a jó keresztyénség
Kis mártíromi dicsőség.
29. A teljes evangélium
Merő mártírologium,
Értünk megholt Jézusról (I. kor. 2. 2.)
Vérével szerzett utról,
Az apostoli irások
E vérről bizonyítások,
Tanúk véren vett hazáról,
Vérrel nyert mennyországáról.
30. Az én martiros életem,
Halálra jó készülétem,
Ez én pályafutásom,
Nemes harcz harczolásom (2. Tim. 4. 6. 7.)
Ebben hitem megtartása
Magam megáldoztatása
Ut a korona vételre
A rejtett manna ételre.
31. A ki a pohárt kimérte
Segedelmét is igérte
Előttünk jár hadnagyunk,
Vigyázzunk imádkozzunk,
Egész életünk vitézség,
Halál a végső ellenség,
Mártírságot élve kezdjük,
Halva boldogul végezzünk.
32. Óh mi szerelmes Jézusunk!
Rólad reánk szállott jussunk
És boldog örökségünk,
Világi sok inségünk:
Életünk háborúságát
Utunknak darabosságát
Egyengesd veled jártoddal,
Könnyebbitsd holtunk holtoddal.
33. Ingyen kegyelmed, hogy higgyünk,
Te kegyelmed, hogy szenvedjünk (Filip. I.)

E kis élet tartásig
Csak egy szem pillantásig (2. kor. 4: 17.)
A dicsőség, mely jövendő,
Örökké való leendő.
Óh megholt élő Jézusunk
Add hamar, hogy hozzád jussunk.